

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД У ПРИЈЕДОУ
Број: 77 0 К 126049 23 К
Дана, 01.11.2024. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Основни суд у Приједору, судија Зоран Милојица, уз учешће записничара Маријане Јокић, у кривичном поступку против П.К., син Н., из Бањалуке, ..., због кривичног дјела нарушавање неповредивости стана из члана 151 ст. 1 Кривичног законика Републике Српске, у стицају са кривичним дјелом угрожавање сигурности из члана 150 ст. 2 Кривичног законика Републике Српске, по оптужници Округног јавног тужилаштва Приједор бр. Т22 0 КТ 0013844 20 од 11.11.2022. године, након главног, јавног и усменог претреса, окончаног дана 30.10.2024. године у присуству оптуженог П.К., браниоца Светозара Давидовића, адвоката из Бањалуке, округног јавног тужиоца Округног јавног тужилаштва Приједор Сађе Ђаковић, донио је на основу члана 293, 298 тачка в) и члана 297 став 1 тачка д) Закона о Кривичном поступку Републике Српске, дана 01.11.2024. године

ПРЕСУДУ

Оптужени П.К., звани "Драган", син Н. и мајке Б., рођене В., рођен ... године у Приједору, настањен у Бања Луци, ..., писмен са завршеном средњом школом, по занимању електротехничар, незапослен, војску служио 1980/1981 године у Сомбору и Загребу, по властитој изјави лошег имовног стања, ожењен, отац троје дјеце, по националности Србин, држављанин РС и БиХ, ЈМБ ..., неосуђиван;

I

На основу члана 298 тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске

ОСЛОБАЋА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

Дана 29.12.2019. године, око 17,00 часова, заједно са супругом Д.К. дошао на адресу у Приједору у Улици ... а када је на ту адресу дошао С.Д. како би погледао кућу ради изнајмљивања, угрозио сигурност истог на тај начин што му је рекао да је кућа његова и да ће за кућу крв просути, да ће мртва глава пасти, након чега је С.Д. путем телефона позвао С.Р., који је убрзо и стигао на лице мјеста, па када му се С.Р. обратио са наводима да је он пуномоћник власника куће, угрозио сигурност истог на начин да му је рекао да ће за ту кућу пасти мртва глава, да могу довести 100 тигрова, и да им нико неће помоћи што се куће тиче, да ће исту дићи у зрак ако буде било ко у њој и мислио да је његово, након чега је С.Р. пријавио догађај полицији, а затим су сви напустили лице мјеста.

Дакле, да је угрозио сигурност више лица озбиљном пријетњом да ће их лишити живота, и нанијети зло експлозијом, чиме би починио кривично дјело угрожавање сигурности из члана 150 ст. 2 Кривичног законика Републике Српске.

На основу члана 108 ст. 4 Закона о кривичном поступку Републике Српске, оштећени С.Д. и С.Р. се са имовинскоправним захтјевом упућују на парнични поступак.

II

на основу члана 297 тачка д) Закона о кривичном поступку Републике Српске

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

Да је:

Дана 29.12.2019. године, око 17,00 часова, заједно са супругом Д.К. дошао на адресу у Приједору у Улици ..., те неовлаштено продро у кућу власништво И.Т., на начин да је замијенио цилиндар на улазним вратима и ставио катанац на улазној капији дворишта.

Дакле, да је неовлаштено продро у туђи стан, чиме би починио кривично дјело нарушавање неповредивости стана из члана 151 став 1 Кривичног законика Републике Српске.

На основу члана 108 ст. 4 Закона о кривичном поступку Републике Српске, оштећени И.Т. се са имовинскоправним захтјевом упућује на парнични поступак.

На основу члана 100 став 1 Закона о кривичном поступку Републике Српске трошкови кривичног поступка из чл. 96. ст. 2. тачке а) до њ) Закона о кривичном поступку Републике Српске, као и нужни издаци оптуженог и нужни издаци и награда његовог браниоца падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Оптужницом Окружног јавног тужилаштва Приједор број Т22 0 КТ 0013844 20 од 11.11.2022. године оптуженом је стављено на терет да је починио кривично дјело нарушавање неповредивости стана из члана 151 ст. 1 Кривичног законика Републике Српске, у стицају са кривичним дјелом угрожавања сигурности из члана 150 ст. 2 Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 64/17 и 104/18) – у даљем тексту КЗ РС, на начин да је дана 29.12.2019. године, око 17,00 часова, заједно са супругом Д.К. дошао на адресу у Приједору у Улици ..., те неовлаштено продро у кућу власништво И.Т., на начин да је замијенио цилиндар на улазним вратима и ставио катанац на улазној капији дворишта, а када је на ту адресу дошао С.Д. како би погледао кућу ради изнајмљивања, угрозио сигурност истог на тај начин што му је рекао да је кућа његова и да ће за кућу крв просути, да ће мртва глава пасти, након чега је С.Д. путем телефона позвао С.Р., који је убрзо и стигао на лице

мјеста, па када му се С.Р. обратио са наводима да је он пуномоћник власника куће, угрозио сигурност истог на начин да му је рекао да ће за ту кућу пасти мртва глава, да могу довести 100 тигрова, и да им нико неће помоћи што се куће тиче, да ће исту дићи у зрак ако буде било ко у њој и мислио да је његово, након чега је С.Р. пријавио догађај полицији, а затим су сви напустили лице мјеста.

Рјешењем овог суда од 06.12.2022. године бр. 77 0 К 126049 22 Кпс, предметна оптужница је потврђена од стране судије за претходно саслушање.

На рочишту одржаном ради изјашњења о кривици дана 15.02.2023. године, оптужени је негирао кривицу, те је слиједом тога предмет упућен другом судији ради заказивања главног претреса. Главни претрес у овом предмету отворен је дана 23.09.2024. године, а окончан дана 30.10.2024. године.

На приједлог тужилаштва, у току главног претреса, изведени су сљедећи докази: у својству свједока саслушани су С.Д. и С.Р., те су изведени и докази објективне природе:

Записник о саслушању свједока С.Р., ПУ Приједор, ПС Приједор ИИ, број 18-01/3-59/20 од дана 27.01.2020.године.

Записник о саслушању свједока С.Д., ПУ Приједор, ПС Приједор ИИ, број 18-01/3-60/20 од дана 27.01.2020. године.

Службена забиљешка, ПУ Приједор, ПС Приједор II, број 18-01/3-2792/19 од дана 27.12.2019. године;

Службена забиљешка ПУ Приједор, ПС Приједор II, број 18-01/3-2793/19 од дана 27.12.2019.године;

Службена забиљешка ПУ Приједор, ПС Приједор II, број 18-01/3-09/20 од дана 31.12.2019.године;

Службена забиљешка ПУ Приједор, ПС Приједор II, број 18-01/3-121/20 од дана 24.01.2020.године;

Уговор о замјени непокретности, сачињен и овјерен од стране нотара, број ОПУ: 1020/2019 од 27.12.2019. године;

Земљишнокњижни извадак, број 21.35/714-1-120/20, ЗК уложак 1124 од 20.01.2020. године; Посједовни лист-препис, број 1819/7 од 27.01.2020. године.

Извод из казнене евиденције на име П.К. од дана 28.02.2020.године.

Окружно јавно тужилаштво предложило је да се као свједоци саслушају и О. П., И. Т. и Д. Т. К... Свједок О. П. је у међувремену преминуо, што је утвршено увидом у извод из матичне књеиге урлих издат од стране Града Приједор, дана 05.04.2024. године, бр. 04-202-1-2492/24, док је окружни јавни тужилац у међувремену одустао од саслушања свједока И.Т. Свједок Д. Т:К., супруга оптуженог, као привилеговани свједок одбила да свједочи.

На приједлог одбране саслушан је оптужени у својству свједока. Суд је одбио приједлог одбране да се поново позове свједок С.Д., те да га одбрана испита директно, из разлога што је свједок С.Д. већ саслушан пред овим судом, а оптужени и бранилац су имали прилику да наведеног свједока испитају унакрсно, те у корист властитих тврђења.

У завршној ријечи, Окружни јавни тужилац изјављује да је у потпуности доказано да је оптужени починио кривично дјело угрожавање сигурности из члана 150 ст. 2 КЗ РС, на штету С.Д. и С.Р., што произилази из исказа овим свједока. Тужилац предлаже да се оптужени казни по закону и обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка, те истиче да је у односу на кривично дјело нарушавање неповредовости стана наступила апсолутна застарјелост кривичног гоњења.

Бранилац оптуженог у завршној ријечи наводи да је наступила апсолутна застарјелост кривичног гоњења у односу на кривично дјело нарушавање неповредовости стана из члана 151 ст. 1 КЗ РС, те да тужилаштво погрешно квалификује кривично дјело угрожавање сигурности као теже облику овог дјела, те да се у конкретном случају може радити само о основном облику кривичног дјела угрожавање сигурности. Бранилац у наставку завршне ријечи даје своје виђење исказа саслушаних свједока, те закључује да тужилаштво није доказало наводе из оптужнице и предлаже да се оптужени ослободи од оптужнице.

Оптужени у завршној ријечи изјављује да није крив, те да није пријетио оштећеним.

Након што је извео наведене доказе, цијенећи сваки доказ како појединачно, тако и у вези са осталим доказима, суд је одлучио као у изреци пресуде став I из следећих разлога, а сходно одредби члана 295 став 2 Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21) – у даљем тексту ЗКП РС:

Чланом 150 ст. 1 КЗ РС прописано је да кривично дјело угрожавање сигурности чини ко угрози сигурност неког лица озбиљном пријетњом да ће њега или њему блиско лице лиштити живота, тешко тјелесно повриједити, лишити слободе или отети, или нанијети зло подметањем пожара, експлозијом или неко другом општеопасном радњом или средством. Ставом другим истог члана КЗ РС прописан је тежи облик овог кривичног дјела и то ако је дјело из првог става учињено према више лица.

Под озбиљном пријетњом у смислу овог кривичног дјела сматра се пријетња злом, односно стављањем у изглед неког значајнијег зла у односу на живот или тијело. Озбиљна пријетња мора да буде објективно подобна да код лица којим је упућена изазове осјећај страха, чак и када учинилац не намјерава да остври своју пријетњу. Код овог кривичног дјела пријетња мора да се цијене с обзиром на све околности конкретног случаја, те да се утврди да ли је пријетња озбиљно схваћена и да ли је на тај начин у осјећајном животу оштећеног могла изазвати извјесне промјене у виду узбуђености, страха или препасти.

Свједок С.Д. у свом исказу на главном претресу изјављује да је прије 3 или четири године ибилазио кућу у гашића насељу, тј. да је кућу провјеравао да ли је све у реду, да му С.Р. рекао да повремено обилази кућу, јер је кућа била предмет провала, те да уколико нешто примјети одмах јави полицији или С., а да је кућа власништво рођака С.Р.. Свједок С.Д. даље изјављује да мислио да изнајми кућу и да у њој борави, али да је одустао од тога јер у

кући није било струје. Свједо даље изјављује да је једном, када је кренуо да обиђе кућу, нашао закључану капију, на којој капији је био катанац, те да се тада појавио оптужени, те да је тада настао неспоразум, те да му је оптужени упућивао и пријетње, да је оптужени спомињао оружје, пролијевање крви, да се не боји Аркановаца, да је кућа његова, да је спреман крв простути и туђу и своју за кућу, те да је спреман своје бранити и оружјем. Свједок С.Д. изјављује да је у моменту упућивања пријетњи био присутан и С.Р.. Свједок наводи да му је било непријатно, а да је оптужени имао јакну на себи, те је претпоставио да би оптужени могао бити наоружан, те да је размишљао како да одреагује ако га оптужени нападне оружјем. Свједок С.Д. изјављује да је због упућених ријечи осјећао страх, те да се осјећао угроженим, јер је оптужени био изреволтиран и „према мишљењу свједока С.Д.а“, спреман на све. Свједоку је од стране тужиоца предочен исказ из истраге, дат на Записник о саслушању свједока С.Д., ПУ Приједор, ПС Приједор ИИ, број 18-01/3-60/20 од дана 27.01.2020. године, у ком исказу свједок наводи да је дана 29.12.2019. године отишао до куће у Гашића насељу, на адреси ..., у Приједору, те је свједок на главном претресу потврдио тачност навода у истрази. У исказу из истраге свједок С.Д. изјављује да му је оптужени рекао да је у стању за кућу просути крв и да ће мртва глава пасти, које наводе је свједок С.Д. потврдио на главном претресу и додао да је оптужени те пријетње упутио њему, те да их је поновио и С.Р. који је накнадно дошао. Свједок С.Д. је потврдио и наводе из исказа из истраге да је оптужени рекао да ће експлозивом бранити кућу и да је спреман убити и изгубити живот за кућу.

Свједок С.Р. на главном претресу, приликом давања генералије наводи да је рођак оптуженог, те је суд, након утврђивања заједночког претка, утврдио да је свједок у петом степену побочног сродства са оптуженим, те да као такав није привилеговани свједок. Свједок С.Р. у свом исказу на главном претресу изјављује да је као поступао као пуномоћник И. Т. у куповини куће на адреси .. у Приједору, те да је након тога кућу дао С.Д.у да станује у њој. Свједок С.Р. даље изјављује да га је једном приликом С.Д. позвао да дође у ту кућу, рекавши му да неко мијења браве на кући, а када је дошао затекао је оптуженог и његову супругу. Свједок даље наводи да је том приликом дошло до свађе и галаме са оптуженим, да је оптужени тврдио да је кућа његова и да је рекао да ће је запалити и срушити, али да оптужени није упућивао њему пријетње, те да је у полицији пријавио улазак у кућу од стране оптуженог. Свједоку С.Р.у је од стране окружног тужиоца предочен Записник о саслушању свједока С.Р., ПУ Приједор, ПС Приједор ИИ, број 18-01/3-59/20 од дана 27.01.2020.године, са исказом свједока С.Р.а из истраге, у којем исказу свједок наводи да га је 29.12.2019. године око 17.00 часова позвао С.Д. путем телефона да дође до куће, те да му је оптужени пред кућом рекао да ће за кућу пасти мртва глава, да могу довести 100 тигрова и да им неће нико помоћи, да ће кућу дићи у зрак ако било ко буде мислио да је његова, те да је свједок С.Р. пријетње тада схватио озбиљно и да се осјећао угрожено. На упит тужиоца да објасни разлику у исказима у погледу осјећаја страха и угрожениости, свједок С.Р. изјављује да се данас, након протјека времена, не осјећа угрожено од стране оптуженог нити осјећа страх од њега, али да је у вријеме давања исказа у истрази осјећао страх и сматрао се угроженим од стране оптуженог. Свједок С.Р. на питање браниоца да ли сматра да је оптужени био спреман да реализује пријетње свједок одговара да данас сматра да оптужени није био спреман реализовати пријетње, али да у моменту када их је изговорио није био сигуран да ли ће реализовати изречене пријетње.

Оптужени у свом исказу на главном претресу наводи су 29.12.2019. године супруга и он обишли кућу, те су испред куће затекли човјека који је разговарао на телефон и покушавао отворити капију. Оптужени даље наводи да им је тај човјек рекао да га је С.Р. послао да чува кућу, те је позвао С.Р.а да дође на лице мјеста. Оптужени даља наводи да је С.Р. дошао и да му је рекао да је И.Т. купио ту кућу прије два дана. Оптужени изјављује да је са присутним С.Р. и С.Д. водио нормалан разговор, без повишеног тона и без било каквих пријетњи. Оптужени наводи да је С.Р. рекао да га не интересује ни Саша (И.Т., који се раније звао С.М.) ни његови тигрови, те да ће наставити правну борбу за кућу, те да се тако разговор и завршио, те да је претходно замијенио браву на кући пред Слободаном С.Р.ем.

Увидом у Уговор о замјени непокретности, сачињен и овјерен од стране нотара, број ОПУ: 1020/2019 од 27.12.2019. године, Земљишнокњижни извадак, број 21.35/714-1-120/20, ЗК уложак 1124 од 20.01.2020. године и Посједовни лист-препис, број 1819/7 од 27.01.2020. године, суд је утврдио да је О. П. закључио у говор о купопродаји некретнина и то породичне стамбене зграде у улици ... у Приједору, са И. Т. као купцем, те да се купац уписао у земљишне књиге као власник и посједник предметне непокретности.

Увидом у службену забиљешку, ПУ Приједор, ПС Приједор II, број 18-01/3-2792/19 од дана 27.12.2019. године суд је утврдио да је иста сачињена од стране полицијског службеника Драшка Микића на околности пријаве оптуженог да је непозната особа замијенила цилиндар браве на улазним вратима његове куће, на адреси ... у Приједору, док је увидом у службену забиљешку ПУ Приједор, ПС Приједор II, број 18-01/3-2793/19 од дана 27.12.2019.године утврђено да је иста сачињена од стране полицијских службеника на околности поступања по претходној пријави оптуженог.

Увидом у службену забиљешку ПУ Приједор, ПС Приједор II, број 18-01/3-09/20 од дана 31.12.2019.године, суд је утврдио да је иста сачињена од стране полицијског службеника Драшка Микића, на околности пријаве С.Р., да је оптужелни П.К. замијенио цилиндар браве на улазним вратима куће И. Т., на адреси... Приједор, те да му је упутио пријетње да ће пасти мртва глава због куће.

Увидом у службену забиљешку ПУ Приједор, ПС Приједор II, број 18-01/3-121/20 од дана 24.01.2020.године, суд је утврдио да је иста сачињена од стране полицијског службеника Далибора Мачковића, на околности да је Окружно јавно тужилаштво Приједор обавијештено о пријави С.Р. да је оптужени П.К. замијенио цилиндар браве на улазним вратима куће И. Т..

Увидом у извод из казнене евиденције за оптуженог, суд је утврдио да оптужени до сада није осуђиван.

На основу изведених доказа на главном претресу суд није могао са сигурношћу утврдити да је оптужени угрозио сигурност С.Д. и С.Р., како је то наведено у изреци ове пресуде, став I, чиме би починио кривично дјело угрожавање сигурности из члана 150 ст. 2 у вези са ст. 1 КЗ РС.

Свједок С.Д. у свом исказу наводи да је оптужени њему упутио пријетње, у виду помињања оружја, пролијевања крви, да је спреман просути и туђу и своју крв за кућу и да је спреман оружјем бранити кућу. Свједок С.Д. наводи да су ове пријетње поновљене и у присуству С.Р.. Свједок С.Д. изјављује да је осјећао стран и да се осјећао угроженим, јер је сматрао да је оптужени изреволтиран и да је спреман да оствари пријетње. Свједок С.Р. изјављује прво на главном претресу да је оптужени рекао да ће кућу запалити и срушити, али да пријетње нису биле упућене њему, да би након предочавања исказа из истраге од странае тужиоца свједок С.Р. рекао да је тачно да је оптужени рекао да ће за кућу пасти мртва глава, да ће кућу дићи у зрак ако неко буде мислио да је његова, те да је пријетње схватио озбиљно и да се осјећао угрожено.

Суд није поклатио вјеру исказима свједока С.Д. и С.Р. у дијелу у којем наводе да је оптужени лично њима упућивао пријетње због којих су осјећали страх и угроженост, из слједећих разлога:

Чланом 150 ст. 1 КЗ РС прописано је да кривично дјело угрожавање сигурности чини ко угрози сигурност неког лица озбиљном пријетњом да ће њега или њему блиско лице лиштити живота, тешко тјелесно повриједнити, лишити слободе или отети, или нанијети зло подметањем пожара, експлозијом или неко другом општеопасном радњом или средством. Ставом другим истог члана КЗ РС прописан је тежи облик овог кривичног дјела и то ако је дјело из првог става учињено према више лица.

Под озбиљном пријетњом у смислу овог кривичног дјела сматра се пријетња злом, односно стављањем у изглед неког значајнијег зла у односу на живот или тијело. Озбиљна пријетња мора да буде објективно подобна да код лица којим је упућена изазове осјећај страха, чак и када учинилац не намјерава да остври своју пријетњу. Код овог кривичног дјела пријетња мора да се цијене с обзиром на све околности конкретног случаја, те да се утврди да ли је пријетња озбиљно схваћена и да ли је на тај начин у осјећајном животу оштећеног могла изазвати извјесне промјене у виду узбуђености, страха или препасти.

Из исказа свједока С.Д. и С.Р. суд не може закључити да су пријетње изречена од стране оптуженог биле упућење пристуниим С.Р. и С.Д. у нити њима блиским лицима. Свједок С.Р. на главном претресу изјављује да оптужени није њему пријетио, па тек након предочавања исказа из истраге изјављује да је оптужени ипак њему пријетио и да је осјећао страх и угроженост од оптуженог. Међутим, увидом у исказ из истраге свједока С.Р. суд је утврдио да је свједок С.Р. цитирао оптуженог који је рекао „да ће за кућу пасти мртва глава, да могу довести 100 тигрова и да ће дићи кућу у зрак ако буде било ко мислио да је то његово. Дакле, пријетње које је свједок навео да су изречене од стране оптуженог и које је цитирао, нису биле изречене њему, па није јасно зашто се свједок С.Р. осјећао угроженим, с обзиром да је спор око власништва над кућом био између оптуженог и И.Т., те да је пријетња била изречена под условом и то не директно С.Р., него било коме ко буде сматра да је кућа његова. Условљена пријетња оптуженог будућим понашањем трећих особа не представља кривично дјело угрожавање сигурности ако се то условљавање не односи на спрјечавање остваривања права које су оштећени стекли на основу закона или неке правоснажне одлуке надлежног органа. На главном претресу нису изведени докази који би говорили у

прилог да су оштећени С.Р. и С.Д. имали законски основ или неку правоснажну одлуку надлежног органа, из којих би црпили своје право на спорној некретнини.

Из исказа свједока С.Р.а, као и из исказа оптуженог, не произилази да је спор око власништва над кућом био између оптуженог и оштећених. Свједок С.Р. ни у исказу на главном претресу нити у исказу из истраге не наводи како се манифестовао његов страх од оптуженог, нити да ли је због пријетњи евентуално мијењао животне навике, што би упућивало на то да је пријетња била упућена лично њему и да ју је озбиљно схватио.

Свједок С.Д. на главном претресу изјављује да је оптужени њему упућивао пријетње, али када наводи садржај пријетњи („спомињао је оружје, пролијевање крви, да се не боји Аркановаца, да је спреман просути и своју и туђу крв за своју кућу и да је спреман своје бранити оружјем, да ће експлозивом бранити кућу и да је спреман убити и изгубити живот за кућу“) суд закључује да изречене пријетње нису биле упућене С.Д.у нити њему блиском лицу. У свом исказу из истраге свједок С.Д. наводи да је оптужени пред њим и пред С.Р.ем рекао: „Нек тај Иван пошаље из Београда сву гарду, нека их опаше експлозивом и да их све добро наоружа аутоматским наоружањем, да ће он узети експлозив и ПМ и да ће он сам стати испред своје куће и да је у стању убити и живот изгубити за наведену кућу“

Дакле, када се у обзир узму све наведене околности, те искази свједока С.Р., С.Д. и оптуженог, имајући у виду да је неспорно да је спор око предметне куће био између оптуженог и И.Т., да оштећени изјављују да су пријетње биле упућене њима и да су осјећали страх, али када наводе те пријетње из садржаја пријетњи не произилази да су исте биле упућене оштећеним, већ „сваком ко буде сматрао да је спорна кућа његова“, и И. Т., за којег није на главном претресу утврђено како је исти доживио те пријетње, суд није могао изван сваке разумне сумње закључити да је оптужени починио кривично дјело угрожавања сигурности на штету С.Р. и С.Д..

Овај суд сматра да Окружно јавно тужилаштво Приједор није изван сваке разумне сумње доказало да је оптужени починио кривично дјело угрожавања сигурности из члана 150 ст. 2 КЗ РС, које му се ставља на терет предметном оптужницом, те је суд оптуженог, примјеном начела „in dubio pro reo“ прописаним чланом 3 ставом 2 ЗКП РС, а на основу члана 298 тачка в) ЗКП РС, ослободио оптужбе за наведено кривично дјело, како је то наведено у тачки I ове пресуде.

С обзиром на утврђено чињенично стање на главном претресу суд је у односу на потврђену оптужницу, а ради доношења правилне и законите одлуке, извршио одређене измјене, односно интервенције у чињеничном опису на начин да је исти прилагодио доношењу одлуке као у изреци, а имајући у виду да је у односу на кривично дјело нарушавање неповредивости стана из члана 151 ст. 1 КЗ РС наступила апсолутна застарјелост кривичног гоњења. У складу са тим суд је раздовјио чињенични опис у односу на потврђено оптужницу, а како је то наведено у изреци ове пресуде. Дакле, извршеним интервенцијама

суд није измијенио чињенични опис радњи кривичног дјела које се оптуженом ставља на терет, на начин да је оптуженом на терет ставио већу количину, односно теже кривично дјело од оног које се потврђеном оптужницом стављају на терет оптуженом, већ је раздовјио чињенични опис наведен у оптужници из разлога наступања апсолутне застарјелости кривичног гоњења, а које је било непоходно ради доношења правилне и законите одлуке.

Чланом 95 ст. 1 тачка 7 КЗ РС прописано је да застарјелост кривичног гоњења, за кривична дјела за која је запријеђена новчана казна или казна затвора до једне године, настаје када протекне двије године од извршења кривичног дјела. Чланом 96 с.т 8 КЗ РС прописано је да застарјелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двапут оноико времена колико се по закону тражи за застарјелост кривичног гоњења. С обзриом на наведено, суд је утврдио да је дана 30.12.2023. године наступила апсолутна застарјелост кривичног гоњења за кривично дјело нарушавање неповредивости стана из члана 151 ст. 1 КЗ РС, те је у складу са одредбама члана 297 тачка д) ЗКП, донио пресуду као у тачки II изреке ове пресуде.

Примјеном члана 108 став 4 ЗКП РС када суд донесе пресуду којом се оптужени ослобађа оптужбе, или се оптужба одбија, упутиће оштећеног да имовинскоправни захтјев може остваривати у парничном поступку, те је суд С.Д., С.Р. и И.Т. упутио да свој имовинскоправи захтјев могу остварити у парничном поступку.

Одлука о трошковима кривичног поступка темељи се на одредби члана 100 став 1 ЗКП РС којом је прописано да када суд донесе пресуду којом се оптужени ослобађа од оптужбе или се оптужба одбија, трошкови кривичног поступка као и нужни издаци оптуженог и нужни издаци и награда његовог браниоца падају на терет буџетских средстава.

Записничар
Маријана Јокић

Судија
Зоран Милојица

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Окружном суду Приједор, путем овог суда, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.